GRATUIT
BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAŢIUNII" SIBIU
BIBLIOTECA „ASTRA" SIBIU

ANUL 1. No. 53. 6 pagini 3 lei Vineri 23 Aprilie 1937

Buna Vestire

ZIAR LIBER DE LUPTA SI DOCTRINA ROMANEASCA

Directori: [DR]AGOŞ PROTOPOPESCU, [TO]MA VLADESCU

Redacţia şi Administraţia: BUCUREŞTI, Bulevardul Elisabeta 12, etaj II.

TELEFOANE: Direcţia Administraţia 4-85.82; Redacţia 4-84.34

ABONAMENTE: Comune urbane: 1 an Lei 700, 6 luni 350, 3 luni 175; Comune rurale: 1 an Lei 500, 6 luni 250, 3 luni 152

[R]ăscoala tinerilor

[G]uerilla dinăuntrul partidului internaţional-ţărănist ridică o pro[blemă] mult mai profundă decît ar indica numele combatanţilor.

[S]e pot spune unii că Ilarie Dobridor nu poate minca personalităţi ca [Costa]che şi Dr. Lupu. (Eu nici nu-l urez, fiindcă cel care s'ar infecta [...] el!). Pot spune că un copil nu poate scoate din partid tot ce are [...]dul mai dur ca greutate intelectuală şi autoritate morală.

[...]e drept, Dr. Lupu e un mare doctrinar, în plus: cea mai tempera[men]tală rinză a democraţiei romîne. Nu poţi face un pas fără să te în[tâlne]şti cu o frază din acesta, un aforism sau cel puţin solipsism! Că n'a [...]t în scris — vreau să spun în Analele Monitorului Oficial, ca con[tribu]ţie personală la istoria parlamentarismului democrat, decît cinci [...]uri şi două injurături de mamă, aceasta e numai din dispreţul [...] pentru scris şi citit. Dar uitaţi-vă la toţi ideologii şi economiştii [...]ţi ai partidului; nu Sombart sau Gide l-a format, ci contactul diurn [cu At]hénée Palace, Continental sau Coana Victoriţa cu cugetătorul acesta [incori]gibil, care dacă are nasul roşu e ca să scapere şi din el din cînd [în cî]nd cite-o idee...

[F]ratele său Costache nu se poate spune că urcă pînă la înălţimile [de er]udare şi cultură ale fratelui său mai mare.

[D]ar oare geniile n'au dreptul să fie modeste? Nici Briand nu ştia [...]e, şi — mă rog, aveţi să vă plîngeţi de Briand? Că prin urmare, [aces]t tînăr Briand al internaţional-ţărănismului n'are comun cu intelec[tuali]smul decît ochelarii, ce contează? Vă pot asigura că dacă Costache [...]u n'a citit în vieaţă cît Dr. Lupu, care singur ne spune că nu se [culc]ă pînă ce nu citeşte câteva rînduri din Epistolia Maichii Domnului, [î]n orice caz a frunzărit tot atîtea jurnale. Costache Lupu mai are apoi [...]sivul său opuri de erudiţie asupra Tripoului la Daco-Romani şi o [...]te nestimă plachetă în manuscris asupra Şperţului pe'nţelesul tutu[ror]. Aceasta, în afară de faptul că serveşte în cercurile fratelui său [...]t cideist», adică om care la fiecare pas îţi poate da o idee de cum să [...]şti pe primul picior fără să faci nimic o vieaţă'ntreagă.

[N]egreşit, faţă de titanii aceştia ai doctrinei internaţional-ţărăniste [ce p]oate face un biet Ilarie Dobridor. Acesta nu-i decît un băiat cu [...]ţă de carte, versat şi cinstit, în plus un condei care pune în două cu[vint]e mai multă substanţă decît Dr. Lupu în zece discursuri.

[D]ar de lucruri de acestea are par'că nevoe partidul? Un lucru numai [p]oate pune uşor pe gânduri: de Ilarie Dobridor acesta se ridea tot aşa [de m]ult, în partid şi înainte de alegerile comunale. Să trînteascǎ moftul [...] pe Dr. Lupu? Şi iată că moftul l-a trîntit, numai cu cîteva găleţi [de pă]cură cu care i-a uns numele la mahala.

[V]eţi spune: ei, de acum are să-l ungă Dr. Lupu numele cu păcură! [...]deţi însă, cestiunea nu-i aşa de uşoară.

[I]larie Dobridor, aşa pirpiriu cum e, dă lupta în numele unui semn.

[E] semnul tineretului care-l urmează, împotriva comunismului a că[rui e]pavă sînt fraţii Lupu. E semnalul naţionalist, împotriva semnalului [...] care e nasul D-rului Lupu!

[T]ineretul naţional-ţărănist a renăscut în naţionalism, epava moare [sc]ăldându-se pe ultimele valuri ale ebrietăţei de stînga.

[T]ineretul naţional-ţărănist vrea să dea un destin partidului care nu [a]re niciunul: fraţii Lupu au de dat partidului cel mult conturile de [At]hénée Palace!

[P]artidul născut din o mare idee, popularizat printr'o excrocherie şi [...] falit după doi ani de guvernare, se mai poate azi reabilita prin [...]t; aşa cum se poate purifica prin scuiparea afară a hoiturilor bă[...].

[A]ceiace înseamnă lupta Lupu-Dobridor.

[D]acă vreţi, oamenii nu interesează. Semnul în care se dă lupta, e [...].

[...] Mihalache, singurul om cinstit din partid, o ştie.

[...] de aceia cu greu se va hotărî, cu greu va putea fi altfel decît de [partea] tineretului.

[...] [A] fi, pentru Mihalache e azi: a fi tânăr, sau a intra, ca şi Dr. Lupu [în pu]trefacţie.

DRAGOŞ PROTOPOPESCU

Ducele Mussolini înmânând premiul unui agricultor din Littoria

O inconsecvenţă ideologică germană

Regimurile noi din marile ţări europene ne-au deprins să vedem în ele nu numai un dinamism creator şi binefăcător, dar şi o armonie în manifestările lor, care le face — prin contrast cu regimurile democratice — să reprezinte pretutindeni o perfectă linie de consecvenţă.

Ceia ce impresionează, mai ales, pe observatorul social este — în afară de înaltul nivel idealist al acestor regimuri — aspectul de unitate şi de linie dreaptă, care se desprinde din toată acţiunea lor.

De aceea, avem dreptul să fim cu atât mai surprinşi când descoperim şi la ele unele inconsecvenţe care, dacă nu prezintă o mare importanţă în ele însşile, sunt de natură să ştirbească într'o oarecare măsură încrederea pe care celelalte popoare ale lumii o acorda ideologiei lor.

De o asemenea inconsecvenţă vrem să vorbim astăzi. Materia desigur ar părea meschină, dacă ea nu ar lovi izbitor imaginaţia publicului românesc şi dacă nu ar constitui un permanent punct de întrebare în mintea acestuia.

Este vorba de modul cum Germania de astăzi prin industriile ei private îşi face reprezentate interesele sale economice în România.

Germania cancelarului Hitler a proclamat nu numai pentru ea dar şi pentru omenirea întreagă, o nouă doctrină asupra rolului minimal care trebue rezervat elementului evreesc în viaţa Statelor naţionale şi a făcut din arianism axa sistemului său doctrinar.

Gânditorii şi conducătorii naţional socialismului german au pus în evidenţă într'un chip impresionant rolul jucat de evreimea bolşevică în promovarea revoluţiei mondiale şi tendinţele de dominaţie şi de acaparare ale evreilor în viaţa economică şi chiar în viaţa sufletească a popoarelor lumii.

Pe de altă parte, aceiaşi conducători ai naţional socialismului pot constata că România reprezintă în această privinţă *una din ţările cele mai tipice pentru verificarea teoriilor lor*, fiindcă este una din ţările cele mai acaparate şi cele mai ameninţate de evreism.

In afară de vecinătatea atât de periculoasă cu Rusia bolşevică şi de perspectivele sinistre ca România să servească într'o zi drept poartă de intrare a bolşevismului în Europa, însăşi importanţa numerică, economică şi culturală a elementului evreesc la noi este atât de mare, încât ar merita să atragă atenţiunea tuturor teoreticienilor arianismului asupra cazului României.

Iată de ce, în România este mai puţin îngăduit decât oriunde de a se face greşeli şi derogări dela doctrina unui naţionalism intransigent.

*

Ce se întâmplă însă în fapt? *Industria mare germană ale cărei legături cu statul sunt, ca în orice stat totalitar, destul de strânse nu-şi găsesc alţi reprezentanţi în România decât pe evrei!*

Dacă cineva ar examina tabloul reprezentanţilor acestei industrii la noi ar constata că trei pătrimi din aceşti ambasadori economici ai Germaniei sunt evrei!

Ce vreţi să creadă publicul românesc despre sinceritatea însăşi a politicei germane, faţă de evrei, atunci când într'o ţară atât de ameninţată de evreism cum este România, Germania nu-şi poate găsi alţi reprezentanţi economici decât tot pe fiii neamului lui Israel?

Ni se va răspunde, desigur, că, în definitiv, viaţa noastră economică superioară şi în special viaţa industrială fiind în aşa de mare măsură în mâinile evreilor, este firesc ca şi reprezentanţii fabricilor străine care sunt furnizorii acestora industriaşi să fie aleşi pe placul clienţilor adică să facă parte din neamul lor! Acest argument poate să aibă o valoare pentru un simplu comerciant, dar nu poate să constitue o justificare pentru un regim care se plasează pe un temei ideologic şi care pune problemele naţionale şi morale înaintea celor materiale.

Dealtfel argumentul poate fi valabil numai în ceeace priveşte reprezentarea industriei germane pe lângă industriaşii şi comercianţii evrei, dar nu şi în ceeace priveşte reprezentarea aceloraşi industrii pe lângă Statul românesc care constitue cel mai important client al produselor germane în România.

Iată de ce socotim că este ceasul ultim — sau, ca să înţeleagă mai bine germanii, din höchste Zeit — ca să se facă, însfârşit, o aliniere între doctrina de bază a regimului naţional-socialist şi manifestările acestui regim faţă cu economia românească.

Când în ţara aceasta există atâţia tineri ingineri şi absolvenţi ai Academiilor de Comerţ sau ai şcolilor comerciale care nu pot să-şi găsească nici o întrebuinţare — sau care nu pot să-şi găsească o întrebuinţare demnă de învăţătura lor şi de capacitatea lor *este cel puţin straniu ca să vedem toate reprezentanţele unei ţări naţionaliste în mâinile nearienilor, care sunt în acelaş timp şi cei mai mari duşmani ai acestei ţări.*

Fiindcă nu ne place niciodată să pledăm evidenţa, credem că nu mai este nevoie să insistăm.

Ca ziar naţionalist românesc *cerem retragerea imediată a tuturor reprezentanţilor evrei ai firmelor germane în România.* Iar dacă acest lucru nu se va produce imediat, Statul nostru trebuie să facă din partea sa gestul de a închide acestor reprezentanţi uşile birourilor sale, după cum ar trebui să închidă aceste uşi pentru toată mulţimea de case străine, de orice altă naţionalitate, care sunt reprezentate în mod permanent, sistematic, ostentativ şi jignitor pentru noi, numai prin evrei sau prin anumiţi minoritari de o speţă nesigură.

VESTITOR

Destine

— Brăt escu-Voineşti şi Mihail Sadoveanu —

Pentru oamenii cari n'au atins încă o anumită vârstă, şi au venit la vieaţa spiritului într'un timp mai recent, mai ferice, cu mai bogat ozon intelectual, o polemică de curând ridicată e prilej de grave dar şi de foarte reconfortante consideraţii.

Iată doi oameni cari prin vârsta lor, prin tot, mai ales, ce le-a făcut notorietatea pe care o deţin acum, aparţin unei Românii mai vechi, mult deosebite de ce vedem acum, o ţară în care dacă abia se contura atunci o anumită sensibilitate, ideile în schimb nu erau atâta de exigente, nici atât de imperative ca azi.

Brătescu-Voineşti şi Mihail Sadoveanu sunt încă pentru cei mai mulţi dintre noi amintirea celei mai însorite copilării. Ca şi mine sunt încă foarte mulţi tineri azi, cari îşi vor fi amintind probabil cum deschideau Flacăra lui Constantin Banu de pildă, şi găsiau acolo copleşitoare poveşti de Brătescu-Voineşti sau viforoasele istorisiri cu tropot de cai şi păduri ale lui Mihail Sadoveanu. Sau era de ajuns numai să priveşti coperta pe care deseori întâlniai portretele caracteristice ale acestor doi seniori ai prozei noastre.

Brătescu-Voineşti avea, — mai puţin cărunt, desigur, — dar acelaş cap pe care i-l cunoaştem şi azi, infinit de blând, evocând par'că înduioşarea Puiului sau drama resemnată a lui Pană Trăznea-Sfântul, iar Mihail Sadoveanu par'că descindea, cu privirea lui aprinsă şi aprigă, din toată istoria îndârjită a strămoşilor lui moldoveni.

E un adevăr că am crescut oarecum subt privirile lor. Ei ne-au dat primele accente ale sensibilităţii noastre şi un anumit peisagiu al ţării. Prin stilul lor au cântat în sufletul nostru cele dintâi viori ale limbii româneşti. Când le răsfoiam cărţile, copii fermecaţi de poveşti, câţi dintre noi ne vom fi gândit oare că vom avea vreodată să-i judecăm! Cum ne-am fi putut gândi...

Dar timpul îşi are totdeauna măsurile lui şi, aşa cum observa Péguy, puţin dârz, înfrigurat, cu nelămurite tristeţi, fiecare generaţie desigur îşi are un cuvânt de spus. Omul tare, sortit duratei, este probabil acela care poate uni în fiinţa lui, armonios, timpul de ieri cu ziua de azi. Privilegiu incomparabil pe care foarte puţini muritori îl cunosc... Nu vă înduioşează oare atâtea nume de care azi nu mai auzi, nume care n'au putut să trăiască mai mult de patru ani sau cinci?... Sgomotoase nume, glorii melancolice care s'au stins lent, fără ca nimeni măcar să le bage de seamă, subt numai câteva file de calendar! Decâteori nu mă întreb, când scriu şi cred că interesez pe câţiva oameni de azi, — care va fi destinul meu peste cincisprezece sau zece ani, dacă linia pe care o descriu va fi ascendentă, sau dacă mă voiu îngropa vreodată fără să ştiu... Şi cât de mult îmi doresc ca fiinţa aceasta care vibrează azi, să nu mai supravieţuiască niciun minut acelei zile în care ar fi obligată să ducă după ea, obscur, un nume care a murit! Cred că nu s'ar găsi pentru nimeni, o povară mai grea...

Dar Brătescu-Voineşti, ca şi Mihail Sadoveanu, sunt un exemplu aproape înfiorat, că un om nu-şi trece niciodată examenele, definitiv... Că fiecare zi ne verifică actualitatea şi rezistenţa!

Şi mai întâi de toate, aceşti doi oameni, ei înşişi, când construiau ficţiuni, paradisuri şi trăiau în patriarchala lor bohemă din 'nainte de războiu, atunci când se priviau idilic în ochi, cum poate mai încearcă s'o facă şi azi, — se vor fi gândit ei oare atunci că lumea de mai târziu, lumea de azi, avea să-i aşeze, unul împotriva celuilalt, într'un atât de patetic conflict?

Brătescu-Voineşti a fost chemat în arenă mai mult fără voia lui. Mulţi dintre noi am fi putut să credem că scriitorul se resemnase într'o contemplare liniştită, amator de suflete ideal, şoptindu-şi ironia aproape, sau mărturisindu-şi entusiasmele într'un comerţ foarte discret cu vechi prieteni pe cari-i ştia demult... Dar în ziua când toată lumea a vrut să-l audă pe Brătescu-Voineşti, glasul omului retras atâta de mult în umbră, a răsunat plin de toată lumina celei mai actuale zi. Cel căruia nu-i plăcuse să se amestece prea mult printre noi — nu era totuş deloc un întârziat! Brătescu-Voineşti n'a rămas în urmă cu nici-o filă din calendar...

In faţa lui astăzi — chiar Mihail Sadoveanu, vechiul tovarăş de gânduri şi frumuseţe! Mihail Sadoveanu rămas undeva pe drum, legat de ţarcul unui destin sălbatec care-l exclude din vieaţă. El răspunde agresiv şi se sbate acum ca să ducă mai departe umbre inconsistente de idealuri care au murit şi un nume pe care nimeni nu-l mai pricepe... Brătescu-Voineşti nu l-ar mai putea regăsi.

Dar, dincolo de scandalul gazetelor, când Mihail Sadoveanu îşi va întâlni pe un drum amical, prietenul încă atât de viu şi, singur atunci, va putea să-l privească mai bine în faţă, nu ştiu dacă nu-şi va simţi ochii înroşiţi văzând cum din toate părţile îl cuprinde, ca o durere, întunericul unui atâta de ingrat destin...

TOMA VLADESCU

Masa de onoraţii

[...]SE «FASIZEAZA»...

[...] lor. Anumită presă, a început [...]te «faşismul» pe 7 coloane. Pa[...] dintr'o gazetă antifascistă (era, [...], să scriu comunistă) este în[...]e cliseele lui Hitler, Mussolini [...]

[...]rins. Îi plăteşte Berlinul. După [...]r. «Huliganii» ăştia dela «Di[...] sunt periculoşi. Afară cu ei! [...] nevoie de fascişti?

[FESTIV]ALUL HUMORULUI

[...]biţat tot de presa aia. Vor par[...] după informaţiile lor — mai [...]ltzi şi câţiva uri benadori. [...]le noastre, festivalul va fi mult [...]dios. Jidoveanu îşi va citi ade[...] «protestul intelectualilor». Lu[...]nta din pahare iar Grigută Te[...]a trage o simfonie — mamă, [...] — dintr'o mătură nouă-nouţă. [M]ihalache, de încheiere, va flue[...]ubă. [...]a liberă.

[COMEN]TARII

[...]ina matinală a anumitei prese, [...]ză o declaraţie pe care o atri[...]ralului Franco. Anume, condu[...] Spaniei naţionaliste ar fi pro[...]cul, pâinea, veselia». [...]ceput — spune gâzeta aia — [...]e decât să înceapă veşnic cu [...]şa cum vreau şi cum încep [...]işlil cu nume de pârcălabi. [...]a ne-am strica de râs.

[DEMOC]RATII DELA CHIŞINAU

[...]işinău se pregătesc alegerile [...] complimentare. Mare agitaţie [...]. Democraţii sunt îngrijoraţi, [...]să voteze? Cu lista radical-ţă[...]artelată cu Uniunea democra[...]ncitorilor, meseriaşilor şi funcţionarilor particulari, sau cu lista internaţional-ţărănistă?

Soluţia — pare-se — a fost găsită, de un vatecar «democrat», Alexandru Mâţă, care a dispus retragerea listei cartelate şi votarea cu internaţional-ţărăniştii.

— «Ca la Hunedoara, ca la Mehedinţi, noi democraţii să votăm partidul d-lui Lupu. Nici un vot dreptei!»

«Cu toţii la luptă pentru pâine», îşi încheie democratul Mâţă dela Chişinău, discursul electoral.

— «Şi pentru spriţ», adaugă un alt democrat!»

Se vede că democraţii dela Chişinău au grijă şi de d-rul Lupu!

Doctoral fără voe interimar

Insemnări depe front

TOLEDO

de NICOLAI TOTU

Seara avem o consfătuire în camera lui Moţa. Marin zice că ar fi bine înainte de a intra în Tercio să anunţăm pe Căpitanul având în vedere condiţiile ce ni s'au pus şi de altă parte ordinul primit la plecare. El ne dase permisiunea numai pentru o lună.

D-l Cimic propune să se trimeată o telegramă Căpitanului şi noi să aşteptăm la Salamanca răspunsul. Ion Moţa se opune categoric. Era Duminică seara. Marţi vom intra în Tercio. El fiind şeful nostru nu am mai spus nimic. La moarte sau la victorie dispoziţia şefului este sfântă pentru noi legionarii. A doua zi am plecat cu maşinile spre Toledo.

O zi admirabilă. Parcurgem sate, orăşele în goana nebună. Ajungem la Avila. Un oraş încântător, mai bine zis o cetate frumoasă şi majestuoasă. Aici este centrul aviaţiei pentru frontul de Nord al Madridului. Apoi trecem munţii Guadarama cu nişte peisagii de vis. In mijlocul lor un baraj enorm săgăzueşte apa unui râu (Tabo îmi pare), formând un lac imens. Prin tuburi apa poartă jos uzinele uriaşe ce dau electricitate Madridului şi unei provincii întregi. Tot de aci se alimenta şi cu apă, acum legătura este tăiată de naţionalişti. Gigantică lucrare. Se vede că munca şi priceperea au pus la lucru toate forţele naturii.

Vii şi smochini se caţără până sus pe munţi printre pietre enorme. Nici o bucăţică de pământ nu este lăsată fără a fi cultivată. Adevărate minuni de gospodărie.

Spre seară coborîm munţii. Dealungul drumului automobile stricate, tancuri scoase din uz, automobile blindate, răsturnate şi diferite muniţii, ne arată că ne apropiem de zona de războ. Pe la orele 9 jum. am ajuns la Toledo. Tragem la Comandamentul militar luxos aranjat într'un hotel enorm ce a aparţinut unui comunist fugit ce luptă pe frontul dela Madrid, visând la o victorie comunistă, când el va fi primar al oraşului.

D-lui General Cantacuzino i s'a rezervat un apartament. Păcat că e un frig grozav în camere, sobe nu sunt în Spania.

Marin face câteva glume, apoi adormim rupţi de oboseală după atâta drum şi emoţii.

A doua zi dimineaţă mergem la o slujbă făcută pentru soldaţii morţi pe front într'o catedrală imensă. Oraşul e plin de trupe: Tercio, Maurii, Falangiştii, Requeţii (regaliştii) împestriţare de uniforme, de tipuri şi de limbi. Prăvăliile cu geamuri sparte, devastate, doar pe aici au trecut comuniştii. Proprietarii au început să repare. Străzile înguste fac circulaţia şi mai grea. In piaţa centrală, unde a fost teatrul de lupte, toate casele au suferit. Mai toate au fost aprinse şi dărâmate de bombardament. Pornim să vizităm Alcazarul. Toate aceste lucruri au fost descrise magistral de Ionel Moţa în articolele pentru «Libertatea» şi de Vasile Marin în «Porunca Vremii». Dacă le mai povestesc şi eu este pentrucă pe fiecare om îl izbeşte altceva, fiecare reacţionează altfel la vederea aceleiaş imagini.

In faţa porţilor

de VALERIU CARDU

Cineva ne-a adus la redacţie un fel de manifest, litografiat, care a fost utilizat — pentru propagandă — la alegerile comunale dela Galaţi. Fiţuica aceasta pătrată, oribil ortografiată, conţinea totuşi suficiente motive pentru a ne trezi dintr'un condamnabil dolce farnientism.

Pentru că mesajul electoral închis în textul afişului este emis — fie chiar numai clandestin — de către «Comitetul judeţean Covurlui al partidului comunist din România».

(Rog foarte mult cenzura să mediteze, înainte de-a se decide să-mi taie aceste rânduri care anunţă o firmă politică. Nu voi scrie alarmist. Voi însemna anumite concluzii, cel mult îngrijorat).

«Tovarăşii» — «tovarăşele» deasemeni — sunt îndemnaţi să voteze cu lista partidului naţional-ţărănesc, pentru a face faţă partidelor «faşiste» sau «[...]zaniste» (aşa scrie în manifest).

Concluziile se pot desprinde singure. Orice reluare de argumente ni se pare oarecum, inutilă. Dacă există într'o păr o atenţie, — a Siguranţei sau a altor organe similare, — preocupată intens de soarta acestei ţări, atunci toate trupele acestei atenţii ar trebui mobilizate imediat şi dirijate într'acolo, unde parcă se aude un vuet străin de graiul nostru. Aci, mai aproape, unde străjuesc, prea atent, aceste trupe, se vorbeşte răspicat rumâneşte. Aci, unde — pentru unii — e «furtună», bate — pare, — bate sigur, domnilor! — o inimă de istorie românească.

Numai dincolo, unde bunicul meu — plugar de treabă — n'ar mai putea să facă semnul crucii, numai acolo, [...]

(Continuare în pag. II-a)

Cultura, Oameni, Fapte

Letopiseţi

Clasicii romîni comentaţi

Pe vremea lui Mihail Kogălniceanu, orientarea noastră culturală era abătută din marşul ei firesc spre tezaurul vechimilor noastre.

Atunci s'a ridicat glasul de înaltă autoritate al lui Kogălniceanu, care s'a concretizat apoi în programul Daciei literare (1840) urmărind cu perseverenţă naţionalizarea culturii noastre. Bine înţeles, orice persoană are scăderile ei, cum [illegible] ditirambele marelui Kogălniceanu pentru Brîncoveni care a apropiat pe nişte oameni cu un [illegible] din Cetatea Neamului.

Dar unde dovedeşte toată intuiţia lui genială, este în codificarea cronicelor romîne din Letopiseţile ţării Moldovei. O educaţie nouă, o educaţie potrivită şi o reabilitare. Reabilitînd valoarea cronicilor, s'a reabilitat însăşi temeliile acestui popor care afunzese să fie în curent cu ultimul volum apărut la Paris, dar care nu citise încă sfora fermecătoare de duh bătrînesc a lui Ion Neculce. Naţionalismul se prefăcuse [illegible] şi-l demonstrează, [illegible] şi demagogie. Cafenelii de pe [illegible] de ridicol. Cînd, cronicile, închid din veac în alt veac, documentele de vie istorie naţională.

Cînd lectura lor îşi stîmpără toată setea de apă vie,

Concepţia teologic-fatalistă care trece din cronică 'n cronică, păstrează semnul credinţei peste tot.

Umorul cu strop de ironie din Miron Costin e mai presus de orice spiritual modern. «Mai des cu păharele Măria Ta şi mai rar cu [illegible]».

Ca să nu mai pomenesc de cele 42 de bijuterii din «O samă de cuvinte», nucleele de unde a pornit şi nuvela şi poezia epică modernă.

Deaceia spuneam că intuiţia lui Kogălniceanu a fost genială. A reînnodat firul istoriei,

Azi ca şi atunci, suferim de acelaş păcat. Cu deosebirea că pasiunea de atunci erau traducerile, pasiunea noastră sînt futilităţile şi sbenguiala literară cu superficiale senzaţii — o literatură urgentă şi de amuzament. Păcatul rămîne identic: Ignorarea clasicilor.

Clasicii noştri parc'ar fi ieşit la pensie. Ca şi cum, din cînd în cînd, la paradas, cîte-o solitvă oratorică.

Totuş există cel puţin o Editură romînească de mare sinceritate, SCRISUL ROMINESC dela Craiova, care editează de multă vreme în volume elegante şi strălucit comentate, pe clasicii noştri,

Colecţia «Clasicii romîni comentaţi» apare sub îngrijirea universitarului d-lui prof. NICOLAE CARTOJAN.

Vedeţi dar că gîndind să vorbesc despre «cronicari» şi «operă clasică», nu puteam încadra mai bine teza decît între Mihail Kogălniceanu şi d. prof. Nicolae Cartojan. Deaitfel i-am cunoscut împreună, în orele mele de universitate, pe d. prof. Cartojan, neepuizîndu-şi niciodată erudiţia arborescentă, cu fiecare deschidere de curs proaspătă. Nu cred că aş fi iubit cu atîta dăruire, literatura veche, dacă n'aş fi cunoscut-o sub prezentarea insistentă şi de o cursivă înţelepciune, sub care s'am «spovedit».

Colecţia mai sus numită, a Scrisului romînesc, este o operă de reală valoare naţională şi culturală. Să ne cunoaştem şi să ne avem prezenţi pe clasicii noştri. Pentrucă literatura cu care un popor se poate prezenta la olimpiade, este cea clasică. Acolo se află rădăcinile şi posibilităţile ei.

Astfel avem pe Alexandri, pe Bălcescu, pe Caragiale, pe Eminescu (de 3 ori prezentat de Murărașu și odată de C. Botez), pe Filimon, Vlahuţă, Odobescu, Pann, Ureche, Duiliu Zamfirescu, pe Ion Neculce (comentat de universitarul Al. Procopovici), pe Ispirescu (absent în programa de capacitate) şi pe Kogălniceanu (comentaţi amîndoi de d. prof. N. Cartojan).

Deci consfinţim aici valoarea kogălniceană a operii pe care o face SCRISUL ROMINESC sub oblăduirea cărturară a d-lui profesor N. Cartojan.

Ion Băleanu

Pentru un muzeu daco-roman în Capitală

Colecţia d-lui I. Broşu

Am publicat în unul din numerile trecute ale ziarului nostru un articol al d-lui I. Broşu, asupra iniţiativei d-sale de-a creea în Capitală un muzeu daco-roman.

D. I. Broşu, în calitate de consilier la Legaţiunea Română dela Vatican, a avut posibilitatea să obţină permisiunea de a reproduce o serie de busturi importante din galeriile Muzeului Vaticanului şi din Lateran.

D-sa urmărea deasemenea să tale [illegible] viguroasă ce nu putea suferi vreo desminţire, afirmaţiunea propagandei maghiare că poporul românesc nu este de obârşie daco-romană, ci un conglomerat haotic de neamuri, fără tradiţii istorice şi în consecinţă incapabil să alcătuiască un stat viabil. Dar, în acest scop, ar trebui ca busturile şi basoreliefurile ce d-sa le-a reprodus să fie cunoscute, în toate formele grafice, în cercurile cele mai largi ale străinătăţii, căci nu-şi putem pretinde să ne apere şi susţină, fără să le oferim materialul documentar trebuincios.

In toamna anului trecut, când se găsea încă la Berna, d. I. Broşu [illegible] direct, verbal şi printr'un memoriu în scris, propunerea [illegible] colecţia d-sale de busturi, pentru a fi transportată la Paris, ca să figureze undeva în Pavilionul Românjei dela Expoziţia Universală. Transportul n'ar fi costat decât vreo 800 fr. elveţieni. Fără să facă parte direct din materialul original, expus de ţara noastră, ci numai pentru ornamentare, ar fi însemnat un succes pentru ţara noastră, dacă undeva într'un Hall — sau chiar şi după uşe ca Cenuşreasa — sau pe scările de intrare, vizitatorii străini ne-ar fi putut cunoaşte şi admira obârşia.

Răspunsul ce l-a primit d. I. Broşu a fost negativ, dându-i-se să înţeleagă că nişte reproduceri de copii de Daci şi Romani nu pot să aibă aici o valoare şi că nu interesează propaganda românească în străinătate.

Cu toate acestea, d. I. Broşu nu s'a descurajat, ci intenţionează să şi dăruiască poporului românesc întreaga colecţie, urmând ca aceste nobile figuri de Romani şi Daci să fie aşezate într'un Stadion, după ce se vor face lucrările necesare de amenajare, unde au loc jocurile olimpice. D-sa ar dori în plus să i se dea posibilitatea să completeze colecţia de busturi şi cu celelalte [illegible] neterminate, îndreptându-se astfel o greşală şi reparându-se o injustiţie. Şi, cine ştie, pe lângă puţină bunăvoinţă şi înţelepciune naţională colectivă s'ar putea aduce la Bucureşti şi Columna.

Cuiburi de lumina

Amintire lângă râul luminat

versul frumos al iconarului Teofil Lianu, a apărut ieri, la «Zidire Nouă» sub semnătura d-lui Valeriu Cârdu. Faptul s'a petrecut înafară de intenţia noastră. Vina întreagă aparţine culegătorului tipograf.

Trimitem această rectificare, pentru a risipi o nedumerire care s'a abătut, pentru 24 ore, în sufletul talentatului nostru prieten din zarea bucovineană.

Dacă

vrei să ajungi la o înălţare, trebue să începi cu curaj şi să arunci securea la rădăcina pomului, ca să tai şi să nimiceşti cu totul iubirea deşartă de tine însuţi şi de toate cele pământeşti.

Activitatea

publicistică a d-lui prof. PAUL I. PAPADOPOL este una din cele mai intense şi mai rodnice.

In afară de biblioteca despre care am mai vorbit — a clasicilor comentaţi pe care o îngrijeşte — d. prof. PAUL I. PAPADOPOL are în pregătire o antologie a doinei româneşti — şi aflăm — o antologie a liricei tinere dela noi.

Viaţa noastră

este frumoasă prin mulţimea prilejurilor ce ne sunt oferite, prin nobila camaraderie care ne leagă pe toţi din întreaga ţară într'o sfântă frăţie de luptă; înălţător de frumoasă prin neplecarea, prin bărbăteasca atitudine în faţa suferinţii.

Ne gândim

grea la cele din lăuntrul nostru pentrucă nu le trăim şi nu le cunoaştem. Abia atunci când ne vom apropia de înfăptuirea faptei şi de agheasma adevărului vom avea şi curajul gândului drept.

Primăvară literară

este revista elevilor dela liceul «Gh. Lazăr», din Sibiu.

Un cuvânt bun este puţin pentru râvna acestor copii.

Revista este tipărită cu o eleganţă rară.

La rubrica de reviste vedem recenzate:

«Răndulala», «Gând Românesc». Dar nu le-au recenzat numai. Le-au citit. Şi au învăţat din ele lucrurile cele mai frumoase.

Un pictor provincial

de un robust talent, e, fără îndoială, profesorul Vasile Ştefan, din Iaşi, care lucrează acuma la Cernăuţi. Acolo, a deschis o expoziţie, în care maturitatea talentului său se evidenţiază pe deplin.

Punctul 69

«Omul nou, sau naţiunea însăşi, presupune o mare înoire sufletească a poporului întreg, o mare revoluţie adică o împotrivire direcţiei spirituale de azi, şi o ofensivă categorică în contra acestei direcţii».

Vasile Ştefan

e numele unui tânăr pictor care a deschis de curând la Cernăuţi o frumoasă expoziţie.

Matur în talent, d-sa a realizat multe lucruri bune, cari îl pun în primele rânduri ale pictorilor regionali.

Mai primim

„Credinţă şi faptă", sub conducerea părintelui Petru Chirica, „Anuarul liceului I. C. Brătianu din Piteşti", revista „Poem", „Gând şi slovă olteneascâ" şi „Zorile Romanaţilor".

Lumea nouă

revistă de informaţii şi studii corporatiste condusă de d. prof. MIHAIL MANOILESCU, este o tribună de îndrumare naţională atât pe tărâm economic cât şi pe cel politic. In paginile revistei Lumea Nouă, se desbat problemele cele mai mari şi mai actuale.

Originalitatea în Religie

Iată o problemă care se pune mai ales în ortodoxism. Creştinismul răsăritean este cel mai temător în faţa noutăţilor, de orice natură ar fi şi cu atât mai mult faţă cu noutatea religioasă. Catolicismul este ceva mai îndrăzneţ, iar protestantismul a pierdut orice sfială şi e gata să se remorcheze oricărui sistem filosofic ce ar aduce ceva nou. Problema este destul de însemnată şi noi nu facem decât să o punem, pentrucă nu se poate rezolvi într'un articol de ziar.

Este posibil progresul în religie? Iar dacă da, în ce măsură, pentru a nu fi tot una cu erezia?

Mântuitorul spune categoric: «Nu-i este dat servitorului să fie mai mare decât stăpânul său». Ceeace ar fi tot una cu a spune: «Nu-i e dat să ştie mai mult decât stăpânul». După această interpretare, ar însemna că nouă ne e deajuns să pătrundem, să pricepem ceeace ni s'a dat, iar pentru creaţiuni, în religie, nu ar mai rămâne niciun loc.

Aşa ar fi, dacă, în altă parte tot Mântuitorului nu ar fi spus: «Fiţi perfecţi precum şi Tatăl vostru din Ceruri este perfect». Iată prin urmare că omul are toată latitudinea să desvolte, să crească adevărul. Totul este ca această creştere să fie organică şi în linie dreaptă, iar nu lăturalnică şi bolnavă.

Ortodoxismului, speriat de prea multele erezii cari au răsărit mai ales sub cerul lui, îi trebueşte mai mult curaj, pentru a ieşi din timiditatea care-l oprește să răsbată în lume. Nu există azi o cugetare religioasă ortodoxă pentrucă cei mai mulţi cad în ea ceea diabolic. A cugeta însă, este şi Dumnezeesc dacă cineva care gândul lui Hristos. Despre aceasta altă dată.

ION DIN VINT

Abecedar

Destinul, nu numai voinţa, ne călăuzeşte paşii. Deaceea suntem atât de puternici, deaceea putem zidi biserici, deaceea sufletul nostru stă ca o coloană de foc — strajă la temple patriei.

E necesar să ne gândim în fie are şi la Dumnezeu. Când înălţimile nu veghează asupra omului, zădarnici îi sunt paşii, căci nu vor ajunge niciodată pe culmile munţilor.

Fericit e omul, care, între patrie şi sine însuşi, alege mirul ţării pentru fruntea suferinţei.

Ghiarele balaurilor nu ne vor sfâşia niciodată, căci Satana şi-a pierdut puterea asupra lor. Noi avem duh înalt peste umerii noştri.

Haide, nu mai ezita! Uite ţara, uite neamul! Amândouă aşteaptă cugetul nostru drept şi spada noastră de lumină.

Iarăşi sună clopotele Puinei, semn de bucurie! Duhul strămoşilor nu grăieşte niciodată în zădar.

Jalea va înceta în curând. Vor chiui munţii şi văile; ţara desrobită se va închina după voia bunului Dumnezeu.

Lacrimile icoanei lui Ştefan cel Mare se vor usca; plaiurile moldovene vor fi numai soare. Neamurile străine se vor scufunda în uitare.

1937 ZIDIRE NOUA

Specificul naţional în muzica

OBSERVAND LINIA DE DESVOLTARE a muzicii apusene (Italia, Germania, Franţa), vedem cum muzica pornind de la umilul cântec bisericesc (gregorian), asupra căruia s'au făcut primele încercări de polifonie, a avut o mare desvoltare până la culmile cele mai înalte ale contrapunctului, contractând apoi din ce în ce linia melodică a contrapunctului în columnele verticale armonice, restrângând totdeodată şi bogăţia de moduri (dorian, frigian etc.) în perfecţiunea armonică a unuia singur, în modul major. Minorul n'a fost păstrat decât ca o necesitate de colorare muzicală, amintire a vechilor moduri şi de aci acea instabilitate a lui (minorului, minor doric, minor armonic), păstrând numai atât cât ar putea la o impresie (terţa mică pe tonică), iar în cele modificându-se după necesităţile de polifonie armonică. Am avut noi oare aceeaş evoluţie muzicală după cum a avut apusul deaiungul secolelor? Desigur că nu.

DACA IN APUS CONDIŢIUNILE ISTORICE AU FOST ALTELE decât la noi şi au favorizat desvoltarea polifoniei, şi chiar notaţia care căpătând un sens mai artificial decât cea orientală bizantină, totuşi prin poziţiunea sa grafică a putut fi de un oarecare ajutor (se putea vedea mai bine coincidenţele sonore simultane), la noi muzica a confirmat mai departe tradiţia şi caracterul muzicii greceşti prin muzica bizantină, bine înţeles cu toate influenţele suferite, care nu s'a rezolvat în polifonie ca în apus, ci a dus mai departe ceeace era specific ei, bogăţia melodică.

ÎNSĂŞI NOTAŢIA ORIENTALA BIZANTINA, foarte naturală prin faptul că notează ceeace este caracteristic muzicei, expresia muzicală, neuma bizantină fiind cu însemnarea unui sunet, ci a unui interval, care este de fapt expresia muzicală. Muzica constând nu în sunete separate, ci în legătura de sunete, această neumă conţinând în sine toate calităţile, înălţime, durată, ornamentică, aşa de bogată în muzica bizantină şi până şi modul de redare, de colorare. Poate că aceasta s'a datorit felului contemplativ în care muzica a fost întotdeauna privită în orient.

AŞA DAR, MUZICA LA NOI (care la drept vorbind, a rămas numai în formă de muzică populară şi bisericească, cele câteva încercări sporadice de muzică cultă rămânând doar lăudabile tendinţe), nu se poate pune pe acelaş plan cu muzica apuseană. Dacă însă în apus muzica abstractizându-se din ce în ce, a ajuns într'o formă sterilă, academică, mergând până la sisteme artificiale ca atonalismul, sistemul în sfert de ton, care nu mai are contact cu viaţa şi rămân amorfe în sine, la noi totul a rămas intact însă proaspăt. De ce dară ne am forţa noi să alergăm după aceste lucruri şi nu ne-am relua la ceeace este al nostru, loc care cu toţii îl simţim, în care ne-am născut şi am crescut. Prin intrarea artei altor vremi şi altor ţări noi n'am aduce nimic pentru muzică sau invers, după cum spune d. Emil Cioran.

«IDEAL VORBIND, FIECARE ŢARA AR FI OBLIGATA SA PRODUCA UN FENOMEN ORIGINAL». Naţionalismul nu exclude universalul ci se integrează lui şi cu atât va fi o operă de artă mai universală cu cât este mai specific naţională, ţâşnind din organic către universal. Până şi unii compozitori erei, care dacă nu s'au putut integraliza spiritului, totuşi, cel puţin din spirit de speculaţie, au simţit frumuseţea, bogăţia şi expresivul conţinut de muzica locală, şi au exploatat-o. Bine înţeles că aci intervine desţelenirea terenului muzical şi problema corecţiei unei muzici culte româneşti p baza lui, care desigur nu se mai poate bizui pe tehnica muzicală apuseană deoarece elementul muzical însuşi este diferit. A băga melodia românească într'o ţesătură apuseană în care ea să apară ca un simplu exotism n'a soluţionat de loc problema, ci a creat numai forme hibride care nu au adus nimic pentru muzica românească; iarăşi însă a lua melodia populară şi a o întrebuinţa grosolan, cârpind-o cap la cap, desigur că nici astfel n'am crea muzica românească, ci cel mult am salva doar o incapacitate de creaţie.

CRED CA LUCRURILE TREBUESC ÎNPINSE MULT MAI DEPARTE şi să ajungem până la elementele primordiale ale cântecului popular şi bisericesc, pe care desvoltându-le conform naturei lor, să le putem duce până la studiile în care ele ar fi capabile de a produce acel fenomen către care tindem, creaţia artei muzicale româneşti. Ori aceasta nu se poate decât trăind şi studiind elementul muzical autohton, cântecul popular şi muzica bisericească (aceasta deschizând largi orizonturi în domeniul melodiei şi în special al modurilor). Toate elementele sunt conţinute aci în ritm, melodie, polifonie latentă, elemente de formă, de modulaţie, care trebuesc desvoltate pentru a căpăta acel dinamism al marilor forme muzicale.

Bine înţeles că putem cădea peste forme noi care ar fi o şi mai mare bogăţie a muzicii în general şi nici formele vechi n'ar fi excluse, într'atât în cât ele se pot încadra noului spirit. Aceasta este problema prezentului care nu va putea fi rezolvată decât renunţând la toate principiile preconcepute care s'au insinuat la noi odată cu binefacerile civilizaţiei apusene şi ţinzând doar către singurul punct adevărat: muzica românească.

PAUL CONSTANTINESCU

Pomelnic întunecat pentru moarte năprasnică

A fost un blestem!

Pe cărările Sfintei Noastre Istorii s'au abătut cu fruntea în ţărână cei mai făloşi goruni din câţi ne-au dăruit codrii româneşti.

Rătăcesc până azi, prin locuri fără drum, întrupările Neamului. Umbrele Viitor acestui meleag, morţi fără lumină.

Lăinici şi acum dacă te învrednicești să-i auzi, îi vei simţi bântuind nopţile, pătrare de trup anunate prin ţepi ca bufniţe.

Prin pădurile Scorăcerului şi'n peştera de pe Ajunul în Ţara Moţească, pe câmpia Turdei, la Cahul şi prin Goleşti, Peste tot! Fără odihnă! şi se tânguie sufletele Haiducilor, paşuri măestre fără somn, ca tufnicele în cari şi-au cântat Răsmeriţa.

Şi par'că aud din străfunduri noi-o mândru-le basmul, glasul pământului: „Căzu trupul lui Mihai Voevod ca un copaciu pentrucă nu ştiuse nici se împrijejiese sabia lui cea iute în viteaza lui mână!" (unde era straja cortului tău, Doamne?).

Şi au pierit Ioan Vodă, viclenit de Ieremia Pârcălabul şi de Vornicul Murgu şi Băse şi Sava Hatmanul, (Şi zicea Domnul către ai săi): „Eu pe Ieremia crez ca pe sănătatea mea, că am cunoscut şi ştiu bine credinţa şi bunătatea lui").

Şi Tudor Slugerul din Vladimiri, Voevodul neunii, de moarte năpras-

Cronica plastică

Sfârşit de sezon

[illegible] câteva [illegible] pe cari [illegible] [illegible] ere de [illegible] lume veche. Noi nu mai [illegible] facem şcoala în atelierul lui [illegible] sau Paragon. Aceştia şi toţi [illegible] din generaţia şi lumea lor nu [illegible] de a face cu prezentul. [illegible] ale meseriei şi [illegible] au luat în braţe [illegible]. Nu recunoaştem ca [illegible] noastre decât [illegible] [illegible] [illegible]. Toţi ceilalţi cari, fie din imperiul apusean, fie din [illegible] [illegible] [illegible] — fac parte din generaţia grămadă a lumii vechi. Şi ei vor muri odată cu ea. Nu pentrucă nu au făcut politică, artiştilor nici nu li se cere aceasta, pentrucă ar încurca lucrurile, dar pentrucă nu s'au rupt când vremea o cerea dintr'o ambianţă nefastă pentru tot ce e tânăr, realmente valoros şi opusă oricărei tradiţii reale.

Printre cei cu spiritul împietrit sunt şi oameni de reală valoare în ceeace priveşte meşteşugul lor. Dar ca vorba alchimistului „[illegible] sine oratorio" nu se poate, Orice e lipsit de duh nu are valoare. Nicio valoare. Iar alături de ei sunt alţii cari din niciun punct de vedere nu pot suscita vreun interes. Aceştia, biete figuri de pripas, nedotate cu niciun fel de înţelegere a lumii şi o viaţă, cum am văzut să era acel dulcios sculptor Baraski, sunt pietre de încercare puse de geul artelor în calea Românului.

Pentrucă lumea care suportă monumentele făcute de toţi Baraski României înseamnă că e o lume ameninţată de mari spăgiri.

Am mai vorbit, ocazional şi despre tehnicele revoluţionare jidoveşti gen Maxy sau Marcel Iancu. Fiind vorba de lucruri cu totul perimate aiurea nu am mai crezut ne [illegible] niciun fel de discuţie. Aruncarea lor peste bord este un act de minimă prevedere.

Trăind o vreme frământată prin condiţiile pe cari ni le oferă diferitele guvernări, discuţiile noastre nu pot merge prea departe deoarece elanurile creatoare ale tinereţii româneşti sunt considerate crime. Atâta timp cât tineretul nu va avea voe să ridice biserici, arta lui e pusă sub obroc, e apăsată de silnicie şi încuerie.

Cu arta de fabricat podoabe caselor burgheze s'a terminat. Pictorii aşteaptă ziduri pe cari să aştearnă frescele neamului. Sculptorii aşteaptă piatra în care să dăltuiască marile figuri ale neamului. Arhitecţii aşteaptă vremea în care să pună temeliile adevăratei cetăţi româneşti.

Toate aceste aşteptări şi refuzul îndărjit al simulacrului de artă care se practică la noi acum, nu e spirit distructiv, nu e negare, nici bulganism, ci încrede, viziune a lumii noi. Bătrânii sunt ieraţi dacă nu înţeleg lucrurile astea. Tinerii nu au nicio scuză. Îşi vor lua singuri osânda.

LOGHION

VIAȚA POLITICĂ

CALEN[DAR]
Joi 22 Ap[rilie]
ORT.: Cuv. ...
Episcopul ...
CAT.: Sf. Soter ...
Răsăritul soarelui ...
Apune: 19...

Specta[cole]
TEAT[RE]
OPERA ROMÂNĂ ...
TEATRUL NAȚIONAL ...
soare: seara ...
TEATRUL REGINA ...
amurg, seara ...
TEATRUL VESEL ...
chiul schit.
TEATRUL ALHAMBRA ...
Super Alhambra ...
TEATRUL MODERN ...
TEATRUL EFORIE ...
duva veselă.
COMOEDIA: Floare ...
LIGA CULTURALĂ ...
MAJESTIC: Amor ...

CINEMATO[GRAFE]
CAPITOL și ROXY ...
urnal.
O: «Mitsouko» ...
urnal și complectare ...
ALA: Procesul ...
mount.
AL: Mathias ...
mount.
OY: Ben-Hur și ...
A: In sbor ...
plectare colorată ...
S BULEVARD ...
complectare.
Y: Boccaccio ...
: Grădina lui ...
ON: Extravaganța ...
nal Paramount ...
ON: Eu și ...
: Călătorie ...
medie colorată ...

Consiliul de răsboi

[Pr]ocesul celor zece legionari

Audierea martorilor

Ziua VI-a.

[...]dința s'a suspendat [...]mătate de oră. La redes[chiderea] [ș]edinții, d. av. TRAIAN [...]aduce la cunoștință că la intrare, poliția face exces de putere.

D. PREȘEDINTE, declară că la act de acest caz și cere să se ia măsuri.

Depoziția d-lui Nicolae Totu

[...]LIE GARNEAȚA: Dacă [...]oul pe Stelescu și sub ce [...]

[...]nil Stelescu a trădat mișca[rea] [...] în modul cel mai [...]ndat-o pentru bani. Din [...]ul când am aflat că a pus [...] ucirea căpitanului, aveam [...]el o scârbă.

[...]TRAIAN COTIGA: Cum a [...] Stelescu în legiune?

[...]intrat ca elev de liceu. N'a[...] asociație.

[...]LIE GARNEAȚA: A luat [...] consiliul de onoare?

[...] numai că am luat parte la [...] de onoare, dar eu am luat [...] descoperirea complotului, [...]nirea asasinarea lui Corne[liu] [Zele]a Codreanu.

[...] moment dat d. președinte [...] cuvântul.

Apărarea cere să fie audiat martorul în continuare.

D. PREȘEDINTE, dispune ca martorul să fie scos afară.

D. col. BADESCU, dispune ca d. avocat Alex. Tell să fie înlăturat din ședință.

ședin-ța se suspendă.

Totodeodată, d. președinte, dispune comandantului gărzii să procedeze în consecință. Adică de a evacua din sală.

La redeschiderea ședinței, d. președinte dispune încheerea unui proces verbal, în sensul că d. av. Alex. Tell, nu s'a supus dispoziției luată de consiliu.

Apoi ședința se ridică, până la orle 2 d. a., când avocații apărării vor lua cuvântul, spre soluționarea cazului d-lui av. Alex. Tell.

Ședința de după amiază

[Ac]uzatul ȘTEFAN GEORGE[SCU] precizează că nu înțelege să-și [ia] alt apărător, decât acela în [persoa]na d-lui av. ALEX. TELL.

[D.] COMISAR REGAL: Dacă in[culpa]tul renunță la ceilalți avocați, [i] se va pune concluziile un avo[cat] [d]in oficiu.

[A]părarea dă cetire la două peti[ți]uni din partea apărării asupra [inci]dentului care a hotărît pe d. [pre]ședinte la o evacuare din sală [a] lui av. ALEX. TELL: petițiu[nea] este semnată de toți apărătorii. [A] doua petițiune este din partea [d-lui] av. ALEX. TELL, căruia nu [i] s'a mai permis să pătrundă în [sală].

[A]părarea nu va admite să fie [...]ințată.

[Ș]edința se suspendă pentru 15 [minu]te.

[L]a redeschidere i se dă cuvân[tul] d-lui comisar regal.

D-sa arată că instanțele militare conduc după o lege specială.

Apărarea ia cuvântul în replică. [Ap]ărarea nu turbură, ci numai lu[mi]nează.

Consiliul deliberând în secret, a[su]pra incidentului ridicat, hotără[ș]te cu unanimitate menținerea mă[su]rilor luate împotriva d-lui av. [AL]EX. TELL.

Apărarea roagă ca onoratul con[si]liu, să hotărască asupra celor două [ce]reri ce au fost depuse.

D. comisar regal, arată că în ceea ce privește prima cerere, consem[n]area în procesul verbal de ședință, — consiliul va hotărî. In ceeace privește cea de a doua, pentru eliberarea certificatului cerut, aceasta petițiune trebue adresată celui ce conduce instanțele militare și nu d-lui președinte, care are puteri limitate.

D. Președinte, declară că admite cererea, cu o modificare.

Apărarea, întreabă dacă se poate lua o copie legalizată, după conținutul petițiunii și după rezoluția care s'a pus.

Deasemeni, d. comisar regal, arată că pentru aceasta, trebue ca apărarea să se adreseze organelor administrative.

Apărarea, arată că în situația aceasta, ȘTEFAN GEORGESCU a rămas fără apărător.

Apărarea ridică un nou incident, care ar putea duce la casarea sentinței și deaceea cere să se consemneze în procesul verbal de ședință. Avocatului ALEX. TELL, interzicându-i-se participarea, apărarea este incompletă.

IOSIF BOZANTAN, face o precizare: când am desemnat noi avocații, am făcut-o sub rezerva consimțirii d-lor. Ori, ulterior nu s'a prezentat niciunul dintre cei desemnați de noi.

D. comisar regal, răspunde.

Până ce d-nii apărători nu vor lua cuvântul în fond, nu se va putea [ș]ti precis pentru care dintre acuzați pledează fiecare dintre apărătorii din [bo]xă.

Un apărător cere să se pună în dispoziție dosarul lui Vlad Radu. Precizează că inculpatul are doi apărători, cari, fiind stagiari, nu pot pleda. Astfel, Vlad Radu, a rămas fără apărare.

D. COMISAR REGAL: Un avocat din oficiu.

APĂRAREA: Nu! Legea este categorică.

Intr'o asemenea situație se mai gă[se]ște și: Ștefan Georgescu și Ioan Trandafir.

D. PREȘEDINE: Nu intru în deliberare, până nu voi avea ultimul cuvânt din partea apărării.

Consiliul deliberând, respinge incidentul și propune apărător din oficiu.

SUSPENDAREA ȘEDINTEI

La orele 6, ședința se suspendă pentru o jumătate oră. La redeschidere se audiază în continuare, martorul Nicolae Totu.

D. av. ILIE GARNEAȚA: Ce acuzații aducea Stelescu d-lui Corneliu Zelea Codreanu?

D. Nicolae Totu: Stelescu ansase o serie de infamii, la adresa căpitanului. Stelescu a înființat o tabără la Budachi, cu bani dela Luca Gheorghiade.

Pe când veneam cu vaporul dela Ismail, un camarad mi-a spus că Stelescu intenționează să asasineze pe Corneliu Zelea Codreanu. Venind în București, știrea mi-a fost confirmată de Dumitrescu Zăpadă și Gh. Bezea. Eu m'am dus la Carmen Sylva și i-am comunicat căpitanului.

Printr'o stratagemă am adus la sediu pe V. Cotea, care ne-a furnizat lucruri importante, în legătură cu complotul, ce urma să execute pe căpitan.

ELIMINAT DIN ORGANIZAȚIE

S'a întrunit un juriu de onoare, care a luat în discuție cazul lui Stelescu. Dovedindu-i-se TRADAREA lui Stelescu, s'a hotărît eliminarea lui din organizație.

Pe când organizația noastră era dizolvată, noi n'aveam niciun ziar; lui Stelescu i s'a dat aprobarea pentru a scoate „Cruciada Românismului" în care era atacat șeful nostru, Corneliu Zelea Codreanu. Noi n'avearn nicio posibilitate de a spulbera aceste infamii.

Stelescu trimitea gratuit foaia lui, tuturor legionarilor mai vechi și la intelectualii dela sate. Ceva mai mult și în acelaș timp și mai grav: Stelescu, expedia „Cruciada Românismului" prin ziarul „Dimineața".

D. av. ILIE GARNEAȚA: Stelescu era hotărât să omoare pe căpitan?

— Da. Aceasta rezultă din manifestările lui.

D. av. RUNCANU: care este impresia martorului: Stelescu voia să rămână în legiune, deși exclus?

MARTORUL: Stelescu a jucat teatru. El voia să rămână în legiune, fiindcă astfel credea să-și poată recruta aderenți și astfel să-și pună în practică diabolicul plan: suprimarea d-lui Corneliu Zelea Codreanu.

D. av. ALEX. CONSTANT: Stelescu, la consiliul de onoare, a recunoscut că a primit bani de la Gheorghiade, pentru a redacta „Cruciada Românismului".

— Da.

La orele 8 d.s. ședința se suspendă până la orele 9 d.s.

ILIE CIUTESCU

Ședința de noapte

D. președinte deschide ședința la orele 10 fără 10.

D. comisar REGAL analizează art. 103 c. j. m., referitor la apărătorul din oficiu, incident ridicat de apărare pentru amânarea procesului. Articolul vorbește de acuzat, înțelegând prin această noțiune la singular și înglobarea mai multor acuzați.

Legea nu cere ca acuzatul să aibă mai mulți apărători, dar nici nu cere amânarea din lipsă de apărare.

D-sa spune că trebue să apeleze numai la procedura veche, care a putut creia jurisprudența.

Cere consiliului să respingă incidentul.

D. ALEX. CONSTANT vorbește din partea apărării.

In urma retragerii din instanță a d. av. O. A. Tell, trei acuzați au rămas fără apărare.

Referitor la art. 103 comentat de d. Comisar Regal, d-sa spune că articolul este clar atunci când spune că fiecare acuzat trebue să aibă un apărător.

Legiuitorul a prevăzut ca fiecare acuzat trebue să aibe un apărător și numai jurisprudența a stabilit că mai mulți acuzați cari au acelaș culpă, pot avea un singur apărător.

Noi suntem convinși de procedura onoratului consiliu. Deasemeni nu venim aci ca să creiăm echivocuri.

Referindu-se la ordonanța definitivă, arată că apărarea din oficiu nu o poate face o singură persoană, pentru că nu sunt acuzați de aceiași faptă.

Noi nu vrem să amânăm procesul fiindcă nu am dorit excluderea lui Tel de lângă noi. Dar veți fi forțați — în cazul când veți admite incidentul — să amânați procesul.

D. RADU BUDIȘTEANU răspunde d-lui Comisar Regal, care s'a pus în contradicție referitor la art. 144 din noua procedură penală.

Procedura cunoaște patru feluri de probe: *actele, martorii, prezumțiunile* și *indicele*.

Cunoscând aceste patru arătări de probe, vrem să știm la ce anume se cointeresează acuzații.

Facem apel la martori pentru a lămuri cauza.

Cei doi, pe cari ordonanța îi numește complici, vor dovedi cu martori, că sunt cointeresați în actul comis: decesul.

Noi vă rugăm să se acorde faptele cu procedura.

Consiliul intră în deliberare.

La redeschidere, consiliul a respins incidentul ridicat de apărare, cu privire la amânarea procesului.

D. av. CONSTANT citește o petiție din partea lui Grigore Sever Constantinescu, care cere să fie audiat ca martor.

D. PREȘEDINTE admite audierea ca martor.

Se reîncepe audierea martorilor.

D. ing. VOICU POPESCU depune ca martor pentru Ion Trandafir.

L'am cunoscut pe Stelescu cu care am fondat „Legiunea sportivă". Mă întâlneam cu el, aproape în fiecare zi la antrenament pe stadion.

Dela un timp a început să vie la antrenamentul nostru, diferiți indivizi cari aduceau fel de fel de svonuri.

Eu, am fost oarecum îndepărtat de el.

Dar l-am întrebat ce este cu Gheorghiade, pe care deatâtea mi-l prezentase, mi-a răspuns că este un prieten al legiunii.

Legiunei sportive i se dăduse altă directivă și vedeam că Stelescu avea fel de fel de legături dubioase.

Vara, Stelescu a avut tabără la Budachi. Apoi a avut loc descinderea.

Consider fapta lui Stelescu ca cea mai odioasă trădare.

D. dr. V. NOVEANU relatează fapte din mișcările studențești încă de la început.

Pe Căpitan, l-am cunoscut încă din liceu. A venit depe front — unde fusese — un suflet nou și frământat de tot ce anima pe atunci tinerimea.

Am cunoscut pe Stelescu la Arad, într'un proces al legiunii. In momentul acela Stelescu ridica în slavă pe Căpitan.

La „Cruciada românismului", Stelescu, a scuipat și a aruncat tot ce-i ridicase el în slavă.

D. CONSTANT: Cum a privit lumea dela vestul țării, actul lui Stelescu și al celor din boxă.

AV. BOZANTAN: D. dr. a participat la procesul dela Arad și cum s'a terminat acest proces?

D. DR. V. NOVEANU: Acel proces, cu achitarea care a venit, a fost pentru arădeni, o mângâiere și un îndemn. Prin el s'a pus o piatră în sufletul nostru de români.

D. SANDU VALERIU: Ca student m'am înrolat în Legiunea Arhanghelul Mihail. Am mers odată la Galați, unde l-am cunoscut pe Stelescu. Când acesta a venit în București s'a impus și a luat conducerea studenților legionari. Am avut și o propunere din partea lui, aceia de a-i deveni agitatant.

In 1933, am mers în marșul dela Tulova pe jos.

(Continuare în pag. IV-a)

COLONELUL BECK

Deși avea aptitudini pentru științele aplicate și pentru matematici, cât și pentru problemele dificile ale geometriei descriptive, s'a hotărît ulterior să intre în armată. Ia parte la campaniile legionare pe front, cu gradul de subofițer iar mai târziu ofițer într'un regiment de artilerie legionară. După arestarea mareșalului Pilsudski și desființarea armatei legionare, ajunge pe drumuri ocolite în Ucraina, unde lucrează în colaborare cu actualul mareșal Ryds-Smigly, șef al P.O.W.-ului pe vremea aceea. Indeplinește o serie de misiuni și funcțiuni militare. In 1919 este trimis de Comandatura Supremă în România, tot într'o misiune militară. Mai târziu, pe frontul Lithuanian, ia parte la lupta cu armatele roșii.

După terminarea răsboiului polono-sovietic, chiar în anul următor, Josef Beck ia parte la conferința lithuaniană din Bruxelles în calitate de expert al armatei polone, în anii 1922 și 1923 ca maior al armatei polone, îl găsim la Paris în calitate de atașat militar. După întoarcerea în țară, intră în școala superioară de răsboiu pe care o termină cu distincție ca locotenent colonel brevetat de artilerie.

In Mai 1926, după preluarea conducerei țărei de către mareșalul Pilsudski, Iosef Beck este numit director de cabinet al ministerului de răsboiu, care este mareșalul Pilsudski. In momentul acesta este decisiv în cariera viitoare a d-lui Beck. Chemat de însuși mareșalul Pilsudski la acest post de mare răspundere, Iosef Beck devine unul dintre cei mai apropiați colaboratori ai mareșalului.

Când în anul 1930 Mareșalul Pilsudski devine prim ministru, Josef Beck primește funcțiunea de vicepremier. Cu aceasta Colonelul Josef Beck primește pentru prima dată un resort nemilitar. Datorită faptului că Josef Beck s'a arătat a fi și un bun politician, Mareșalul Pilsudski îi încredințează postul de Subsecretar de Stat la Ministerul de Externe, iar în ziua de 2 Noembrie 1932 îl numește Ministru de Externe al Poloniei.

9 ani de colaborare cu acela care a fost chemat nu numai să creeze noua Polonie, dar deasemeni să creeze un nou tip de oameni de Stat, a fost cea mai bună școală și pregătire pentru conducerea treburilor ce-i sunt încredințate de Stat.

Pe lângă sforțările de a asigura pacea pentru țara lui distrusă de răsboaie, Iosef Beck nu uită deasemenea de a apăra onoarea Statului și este gata oricând la deciziuni în interesul apărării Poloniei. De aceea este cunoscut și în afară de granițele poloneze sub numele de «Colonelul Beck».

Rușinea dela Turtucaia

Cine este președintele comisiei de impunere

La Turtucaia au început impunerile către fisc. Un fapt divers ca ori care altul. Bieții pescari vor fi impuși și anul acesta, la fel ca anul trecut, ca totdeauna.

Aceasta din punct de vedere al legii.

Altceva însă ne roade, ne doare imens în acest moment, ne face să ne dăm încă odată seamă, mai tenace, mai răscolitor, de toată tragedia plaiurilor noastre românești.

La Turtucaia sunt 11.000 de vieți creștinești, vieți liniștite, muncitoare.

Lăcustele Izraelului pribeag au fost respinse net de voința nestrămutată a băștinașilor, de a rămâne stăpâni pe destinele lor. Totuși, peste voința aceasta dârză a dobrogenilor noștri, 4 familii de iudei pribegi, au reușit să se stabilească la Turtucaia.

Ei bine, aflați că anul acesta comisia de impunere către fisc este prezidată la Turtucaia de jidanul *Iancălă Zilberman*, ce și-a luat nume de ocazie — cu siguranță președințial — I. Zaharia.

Israel a învins și aci. Politicienii noștri, se vede, au avut nevoie Duminica trecută de voturile jupânilor (și când te gândești că au fost numai 4) și acum după alegeri se dă Cezarului ce i se cuvine.

Democrația noastră n'a găsit în toată Turtucaia un român, un creștin care să prezideze alegerile.

Iancălă Zilberman va impune pe bieții pescari, pe sărmanii muncitori dobrogeni.

Iancălă Zilberman va fi aspru, autoritar.

In sinea sa desigur va suferi, își va spune cu siguranță, ce păcat, ce mare păcat, că la Turtucaia sunt așa de puțini frați întru Israel.

Că de gol la impuneri, va avea el grijă...

Dem. Șuțu

Declarațiile d-lui Radu Irimescu

D. ing. Radu Irimescu, ministrul aviației și marinei, întors recent de la Paris, a făcut eri dimineață declarații reprezentanților presei.

In misiunea pe care a avut-o d-sa împreună cu d. general Gladz și Mircea Durma, în Franța, au fost întâmpinați cu foarte multă bunăvoință de către cercurile oficiale.

D. ministru Cot, a arătat în special o deosebită solicitudine, aviației românești.

Privitor la comenzile de avioane d. ministru ne-a informat de comanda a avioane de bombardament greu, la uzinele Bloch, prevăzute cu toate aparatele necesare, diferitelor feluri de sbor.

Aparatele vor putea transporta o importantă cantitate de explosibile și vor avea o rază de acțiune de 2000 km. Iar viteza va depăși 450 km. la oră.

Deasemeni aparatele vor avea posturi radiofonice de emisie și de recepție.

Un avion, complet, adică cu toate aparatele costă 13 milioane lei.

Pentru ca misiunea acestor avioane, să nu poată fi stânjenită de nepriceperea navigantilor și a mecanicilor, d. ministru a luat măsuri ca să fie trimise în Franța, pentru a asista la construirea și la primele încercări de sbor ale avioanelor comandate, o echipă de piloți și mecanici, din flotila de bombardament.

Comanda va fi livrată până la sfârșitul lui August și va veni în țară pe calea aerului.

REVISTA
„LUMEA NOUĂ"
scrisă de grupul de studii al d. Prof. M. MANOILESCU
completează mereu, în fiecare lună,
planul vast de reformă a Statului și a economiei naționale,
pentru a cuprinde **numai suflet românesc** și **Țara nouă de mâine**

O lecție pe zi

„Valorile" în economia de astăzi

După ce am arătat în linii mari alcătuirea sistemului capitalist și a câtorva doctrine cari vor să-l urmeze, este bine să luăm pe rând elementele mai de seamă cari compun și caracterizează viața economică actuală și să punem în lumină neajunsurile lor și urmările pe cari le provoacă, urmând să vedem la urmă ce concluzii se desfac în mod firesc și ce schimbări trebuiesc aduse pentru a avea o altă viață socială și economică, fără învinși, fără învingători și fără nedreptăți.

In orice fel de viață economică, mișcarea se produce numai prin ceiace se chiamă obișnuit «valoare». In jurul ideii de valoare, economiștii au purtat discuțiuni încă nesfârșite, dându-i felurite explicații. Nu este locul să le urmărim pe fiecare; destul să spunem că o parte din economiști au recunoscut importanța ideii de valoare în viața și în știința economică, iar altă parte au tăgăduit-o, pretinzând că ceiace se înțelege prin «valoare» se exprimă obișnuit în «prețuri» și prin urmare numai acestea există și numai de ele trebuie să se țină seamă. Cu toate deosebirile de vederi cari există când este vorba să se arate felul cum și motivele pentru cari «valorile» lucrurilor de cari are omul nevoie, diferă și se schimbă, toți recunosc că ideia de valoare ar fi: legătura pe care o face omul între nevoile lui (de hrană, de îmbrăcăminte, de cultură, de transport, etc.) și însușirile anumitor lucruri de a i le satisface. Odată avute aceste câteva cunoștințe elementare, să vedem cum apar ele în felul de viață economică în care trăim.

Capitalismul, de care am vorbit că se deosebește în special prin aceia că este clădit dintr'o serie de stăpâniri ale celor «puternici» asupra celor «slabi», și că măsura și țelul lui ultim este banul, nu lasă aceste valori economice să se producă așa cum este în firea lor, adică pornind de la o apreciere bazată pe nevoia omului și calitățile lucrurilor.

«Piața» economică a bunurilor de vânzare stăpânește ca pe consumator, așa că prețurile, cu toată tocmeala pe care sunt nevoiți să o facă bieții consumatori, nu se potrivesc cu «valorile» cari se formează în sufletul lor. Cine nu simte că astăzi lucrurile se scumpesc mereu, că o pereche de ghete sau un costum de haine trebuie plătit mai mult decât «face» în sufletul tău? Și totuși cumperi, dar de nevoie. Iți dai bine seama că este scump, că este nedrept prețul, dar în cele din urmă îl plătești pentrucă nu poți rămâne neincălțat sau neîmbrăcat.

Firește că fiecare consumator este în acelaș timp și un producător. Tocmai așa se explică răul: veniturile din munca ale unuia (cu toate deosebirile de calitate între acele munci) nu corespund cu veniturile celuilalt. Sunt anumite categorii de producători cari au venituri prea mari față de veniturile prea mici ale altora. Această diferență crește cu atât mai mult cu cât cel cu venituri mici trebuie să plătească un preț mare celui cu venituri mari.

Situația este cu putință datorită organizărilor de forțe cari silesc pe consumatorul mic și mijlociu să plătească ceiace i se impune, nu ceiace simte el că este drept față de nevoile lui și față de veniturile muncii lui. In această situație, datorită sistemului capitalist, se găsesc mai ales cei cu venituri fixe: salariații, fie funcționari, fie muncitori, și apoi agricultorii, meseriașii etc., cari au deasupra lor puteri pe cari nu le pot răzbi.

Deaceia «valorile» economice, astăzi, nu se formează libere și deaceia se poate spune că ele nici nu există în practică: există prețurile, cari se discută, dar nu valorile cari să se impună. Vina este a felului anume al vieții economice de astăzi, care trebuie schimbată mult.

CIRACUL

D-rul Mordehai Lupu, descris de proprii săi „tovarăși"

Cum era caracterizat nu de mult eternul brigand politic, de către însuși oficiosul partidului național-țărănesc

Cetim printre altele, în ziarul «ROMANIA», oficiosul partidului național-țărănesc, No. 1122 din 22 August 1927, următoarele aprecieri măgulitoare la adresa d-rului LUPU, leaderul de astăzi al aceluiaș partid:

«A PACTIZAT CU BOLȘEVICII!»

«Provocat de imprudente atacuri, d. SASSU a trebuit să pună în adevărată și tristă lumină, atitudinea unui om politic în clipele cele mai grele — și care de atunci — din 1917 — până acuma are curajul de a se crede un indispensabil al vieței noastre publice. In ce constă pata din trecut de pe viața publică a d-rului LUPU? In faptul că nu s'a sfiit de a apela la armatele ruse bolșevizate care reprezentau atunci un pericol imens pentru ordinea internă și pentru dinastia țărei — ca să provoace o revoluție internă la Iași. Declarația d-lui SASSU ia la început forma unei sentințe condamnatoare prin precizia cu care s'a enunțat și pentru valoarea ei o reproducem din nou aci.

«Intr'o zi de primăvară a anului 1917 — în locuința sa din str. Lazonschi No. 10 dr. Lupu mi-a propus să intru în partidul muncii, de curând închegat al cărui scop nemărturisit și ascuns era răsturnarea guvernului Brătianu și instalarea la cârma țării a unui guvern Diamandi în care d. dr. Lupu își rezervase ministerul de interne și mie mi se oferea ministerul de justiție. Această acțiune propunea a se face în ajutorul primului soviet al armatei ruse din Iași, cu care d-sa mi-a declarat că a luat contact și care urma ca înfricoșând pe Rege să-l determine a concedia guvernul BRATIANU înlocuindu-l cu un guvern DIAMANDI după cum am spus mai sus. Am calificat aceste propuneri de nebunie sau criminale și de atunci am rupt orice legătură politică cu dr. Lupu, părăsind de îndată locuința unde stăteam atunci vremelnic.»

Tactica răgetelor și-a trivialităților

«Aceste destăinuiri nu au nevoie de acte scrise și autentificate de grefa unui tribunal. Ele își capătă întreaga lor autenticitate prin valoarea și autoritatea personală a celui ce le face. De fapt însă, d. SASSU a însoțit în Parlament, aceste destăinuiri adânc compromițătoare pentru dr. LUPU cu fapte concrete, cu precizări și un lux de amănunte ce stabileau veracitatea integrală a destăinuirilor pe care cel vizat nu a putut să le înlăture decât prin trivialități, prin sbuciumări fiziologice sau prin monosilabe de ordin sub omenesc. Dacă ar fi fost însă nevoe de probe contemporane însăși actelor denunțate, ce alta mai convingătoare decât însuși discursul d-lui VASILE SASSU în Parlamentul din 1917»?

Prin urmare e clar și categoric: D-RUL LUPU e un demagog iresponsabil, dublat de un trădător de țară, ale cărui legături cu bolșevicii datează de mult, nu numai de la data faimoaselor sale voiagii de la Paris. Și deoarece aceste grave destăinuiri nu le fac inamicii acestui bătrân pezevenghi «democrat» ci însuși complicii săi de astăzi, în însuși oficiosul partidului lor, noi nu mai avem nimic de adăugat.

Int.

SPORT

Cahalul la lucru

Una dintre gazetele de specialitate a publicat un reportaj despre noile achiziții ale Venusului. Ba chiar acești venusiști în devenire sunt așezați într'o eventuală formație de echipă cu care viitorii campioni s'ar prezenta în Cupa Europei Centrale. Desigur Venus va da desmințirile necesare. Nu ne îndoim. Dar ținem să remarcăm un fapt îndeajuns de grav ca să poată fi trecut cu vederea. Venus se găsește astăzi într'un moment grav al existenței sale. Luptând contra hidrei minoritare, a reușit să se detașeze în tabela campionatului și, cu unele eforturi, se pare că nu va scăpa titlul de campion al anului. Dar lucrul acesta nu este pe placul dușmanilor, cari se simt jenați de supremația românească concretizată atât de frumos prin eforturile Venusului. Și atunci dușmanii s'au pus la lucru, țintind în factorii principali ai victoriilor venusiste, în jucători. Anunțând achiziții fanteziste și așezându-le chiar în formație, dușmanii tind să diminueze moralul jucătorilor vechi — meniți să fie înlocuiți — tocmai acum când Venus mai are de făcut ultimele eforturi. Vedeți? Spectrul lui Gică Popescu va tempera elanul lui Ștefan Niculescu; Bodola va amări pe Dan Gavrilescu, Gain pe Colea Vâlcov, iar Negru pe Burdan. Și așa Venus, poate, va pierde campionatul.

Observați cât de ticăloasă este manevra? Vedeți cum șerpuește în acest atentat spiritul iudaic?

Cunoaștem multe — nesfârșite — torpilări cărora a fost victimă până acum Venus. Dar ultima este cea mai perfidă. Ea trebue desmințită drastic, iar născocitorii ei aspru sancționați. Atenție, Venus!

VIRGIL POPESCU

CARNET

BARLASSINA

Bietul signor Barlassina a trebuit să simtă și el cuțitele viclene ale poporului ales! Știți? Omul acesta a arbitrat excelent matchul ultim al echipei reprezentative și pe teren nu s'a auzit nici o vorbă de nemulțumire contra lui. Dar d. Barlassina se prezenta cu un mare păcat: era italian, fascist și huligan prin definiție. Deaceea Kahalul presei sportive s'a adunat grabnic în Bahendrin și a hotărât că d. Barlassina a arbitrat prost. Și așa s'a scris în toată presa noastră iudaică. S'a inventat un penalty neacordat, deși nimeni n'a observat faultul — azi toți macabeii spun că l'au văzut — iar bietul signor Barlassina este spurcat zilnic cu fel de fel de lături. Credem că oficialitatea noastră ar trebui să pună capăt acestei campanii care umbrește legăturile sportive ale neamului cu prietena noastră Italia.

*

In urma intervenției energice a d-lui Octav Luchide, secretarul general al F. R. F. A., forul tricolor a rezolvat nedreptatea pe care comisia sanitară i-o făcuse lui Ene când îi acordase un ajutor de boală de numai 10.000 lei. Micul venusist a fost ajutat cu suma de 20.000 lei. Este de remarcat gestul d-lui Luchide, care nu pierde nici o ocazie să ne arate că se găsește în slujba adevărată a sportului românesc.

*

D. doctor, inginer, inspector, etc. Vergiliu Carola Erlich, zis Economu, și-a făcut apariția sinistrei sale făpturi semitice prin culoarele «Uniunei Federațiilor».

Suntem curioși să știm cam după care «ciubuc» îi lasă gura apă, respingătorului ovreu renegat.

Cross-Country

Campionatele interșcolare de Cross-country

Vineri 23 Aprilie (Sfântul Gheorghe) dimineața la orele 10 a. m. vor avea loc pe Stadionul Municipal al Sectorului I Galben campionatele interșcolare ale Capitalei de cross-country.

Se vor disputa două alergări:

a) deschise școlarilor cari n'au împlinit vârsta de 15 ani, pe distanța de 1500 m. și

b) categoria II-a, rezervată școlarilor, cari au trecut vârsta de 15 ani, pe distanța de circa 2500 m.

Numeroase plachete, medalii și diplome se vor distribui celor mai bine clasați de către F. R. A. și VIFORUL DACIA.

Inscrierile sunt gratuite și se fac pe teren la poartă, în ziua concursului până la ora 9.15.

Toți școlarii în uniformă vor avea acces liber pe Stadion.

Alergările se vor desfășura în cele 2 pauze ale matchului de football de categoria I onoare VIFORUL DACIA — MOCIORNIȚA.

ROMANIA — VIFORUL DACIA

Antrenament

Astăzi d. a., la ora 4,30 pe terenul A. N. E. F., are loc un match de antrenament între «NATIONALA» și puternica grupare din Floreasca, «VIF. DACIA». Biroul a făcut bine când a ales de adversar pe galbeni, deoarece aceștia au sistemul de joc apropiat de cel italian: Condiție fizică, joc rapid și lovituri de picior. Matchul ar fi prezentat un interes mai mare dacă V. D. se întărea cu vreo doi jucători străini. In orice caz naționala va face un util antrenament.

ȘAHUL ROMANESC

Sahul Capitalei în timpul sărbătorilor

Dela Comitetul Regional. Luni 19 Aprilie a avut loc la ASFC ședința comitetului Regional, prezidată de d. *Cristian Leu*. S'a decis în rezumat următoarele: *1.* In timpul sărbătorilor, se suspendă campionatul intercercuri al Capitalei, două săptămâni, urmând ca rundele X și XI să se desfășoare după Duminică Tomii; 2. Se va organiza, în acest interval, *Campionatul de șah feminin* al Capitalei; 3. Ținându-se seama de vizita apropiată în Capitală a maestrului *Eugen Zelinski* din Chișinău, va avea loc un mic concurs, tur-retur, (cu minimum 4) sau într'o singură repriză (maximum 6), la care vor participa sigur: *Eugen Zelinski*, *Toma Popa* și *Gică Alexandrescu*. Al 4-lea loc, în prima alternativă, va fi ocupat de *Israelovici* sau de *Cabiaglia*. 4. Pentru încercarea noilor forțe, încă insuficient cunoscute, dar care s'au relevat viguros în campionatul intercercuri al Capitalei, va avea loc, un al doilea concurs, cu 6 participanți, la care vor juca: *Gunter* (Grant), *Ghenghin* (Turda), *Ion Vasilescu* (SET), *Blasbalg* (Gh. Brătianu), *Kiss* sau *Francu* (CFR) și *Szasz* (Adesgo).; 5. Se proectează ca la Duminica Tomii, să se joace, la cercul Adesgo, un concurs mare de șah, urmat de o agapă a șahiștilor din Capitală. Toate cercurile din Capitală, vor pune la dispoziția comitetului organizator, cea mai puternică echipă de 6, care va fi apoi, uniform repartizată, astfel încât forțele în prezență, să fie egale. Vor participa, și toți juniorii cari vor putea fi disponibili. Este posibil ca, la acea dată, să se distribuie și premiile campionatelor interșcolare ale Capitalei — care urmau a fi distribuite Duminică 18, dar din diferite motive s'a contramandat. La acest festival popular de șah, de proporții încă necunoscute în Capitală, se speră să se pună în linia de bătae 60—80 table de șah.

Deciziuni definitive, cu privire la aceste evenimente șahiste se vor lua Luni 26 Aprilie, ora 8 jumătate seara, la ședința săptămânală a comitetului regional (ASFC). Pentru o primă consfătuire sunt invitați, *astăseară*, la cercul PTT, la ora opt, toți delegații cercurilor din Capitală, cari vor aduce răspunsuri definitive la toate cele 6 puncte de program de mai sus.

Campionatul Intercercuri. Divizia B Runda IV și V-a. — *Runda IV-a*. I. PTT Rahova 5—1; II. *Gh. Brătianu*-SET 5-1; III. *Atas*-CFR 3½—2½. IV. *Tura*-Juniori I 5—2 (1); *Runda V-a*. I. *Tura*-SET 5—0 (1); II. CFR-PTT 4—2; III. Gh. Brătianu-ATAS 3—3; IV. Jun. I-Rahova (6), amânat.

Clasamentul, după runda V-a: I. Turda 22½ (2), II. CFR 15 (1), III. ATAS 14½, IV, V. SET și PTT 12½ (2); VI. Gh. Brătianu 11½ (6); VII. Juniori I 6 (21) și VIII. Rahova 2½ (12).

Programul rundei a VI-a. Joi 22 Aprilie, PTT—Gh. Brătianu la PTT ora 20 (Alexiu); *Vineri 23 Aprilie* ATAS—Turda, ora 16½, la ATAS. *Sâmbătă 24 Aprilie* Rahova—CFR, ora 20, la CFR (Szasz).

CRONICAR

Rugby

Italia-România

La o săptămână după disputa matchului România — Cehoslovacia, care s'a soldat cu un strălucit succes footballistic, vom asista la o nouă partidă internațională, de astă dată la rugby.

Singura diferență e că, pe când senzaționalul rezultat obținut contra Cehoslovaciei nu spune absolut nimic din punct de vedere național, o victorie asupra «azzurilor» prezintă pe lângă mulțumirea de a ne fi luat o bine meritată revanșă, și faptul — destul de semnificativ — că va fi o victorie obținută exclusiv de români.

Ar fi de dorit ca cel puțin rugby-ul să poată oferi — din punct de vedere național — o târzie dar binevenită consolare.

Cei «15» jucători ai «naționalei» sunt chemați ca, prin jocul lor decis și bărbătesc să dovedească tuturor indivizilor perverțiți, erijați conducători în majoritatea ramurilor sportive că, revendicările noastre naționale sunt juste și pe deplin îndreptățite.

Așteptăm cu nerăbdare acest match — important pentru toți bunii Români — care să deschidă o nouă eră în evoluția generală a sportului românesc.

Pe aceste considerente, cerem din răspateri: VICTORIA.

TROACAR

Aviație

Activitatea școalei M. Cantacuzino

Asociația pentru propășirea turismului aerian „Mircea Cantacuzino" a avut alaltăieri adunarea sa generală, dându-ne prilejul să culegem câteva date din darea de seamă asupra activității trecute și programului pentru viitor.

Infiintată în 1928 de Mircea Cantacuzino, această școală de aviație a fost condusă după moartea întemeietorului, de Asociația cu acelaș nume formată de rude și prieteni și pusă astăzi sub președinția activă a d-lui general adjutant I. Sichitiu.

Activitatea asociației pe cele două tărâmuri pe cari dela înființare și-a propus să lucreze, formarea de piloți și propășirea turismului aerian este demnă de laudă.

Prima școală înființată s'a menținut timp de nouă ani în fruntea școlilor civile de pilotaj.

Intr'adevăr din 296 piloți formați în toată țara de cele șapte școli existente 99 sunt formați și brevetați de școala Mircea Cantacuzino. Din aceștia 75 sunt antrenați la zi, numărând printre ei toate „vedetele" aviației civile din țară ca Bâzu Cantacuzino, ing. Ioan Cociașu, Gh. Balș, Marina Știrbey, Bob Vârnav, Irina Burnaia și alții, mulți deținători de recorduri internaționale și cunoscuți în străinătate pentru raiduri îndrăznețe executate.

In anul 1936 școala a brevetat 35 piloți gr. II (superior) și 13 gr. I elementar; a totalizat 2124 ore de sbor cu 17.382 de sboruri și a executat pe avioanele școalei numai în raiduri 61.627 (șaizeci și unu mii șase sute douăzeci și șapte) kilometri. Aceste cifre remarcabile constituesc un record pe țară, fiind pentru prima oară înregistrare la o școală de pilotaj civilă românească.

Și Bucovina, săraca...

Liga de atletism «Bucovina» a înaintat federației de specialitate un tablou cuprinzând numele persoanelor ce intră în comitetul amintitei ligi. Niciodată nu ne-am făcut iluzii prea mari asupra sportivilor cernăuțeni dar la o dovadă de atâta inconștientă nerușinare nu ne-am așteptat: în comitetul ligei «Bucovina» intră 2 Români, 4 ovrei 4 germani și 8 polonezi.

Noroc că în sânul federației noastre de atletism mai sunt și câteva suflete care să simtă cu adevărat românește și să respingă cu indignare aceste noi dovezi de obrăznicie minoritară.

INFORMAȚIUNI

Inspectoratul general al Pregătirii Premilitare pune în vedere tinerilor premilitari studenți și elevi, din cursul secundar, plecați în vacanța de Sf. Sărbători ale Paștelui că sunt obligați a lua parte în ziua de 25 Aprilie crt. la solemnitatea inaugurării muncii de folos obștesc, cu subcentrul din localitatea unde se află în vacanță.

Comisiile pentru examinarea mecanicilor, ajutorilor, strungarilor în fier, lăcătușilor, au început lucrările, fiind formate din d-nii: V. Brezoianu, Trifu Balaban, Mihoci, Rădulescu și I. Biro.

Academia Română va ține ședință publică Vineri, 23 Aprilie curent, la ora 15.

D. Octavian Goga va ține, în ciclul conferințelor Academiei în contra tendințelor de pervertire a literaturii noastre, o conferință cu titlul: «Infiltrații străine în literatura românească».

Societatea elevilor ingineri silvici dela Școala politechnică din București, organizează și anul acesta «Serbarea pădurei», pentru propaganda și cunoașterea pădurei.

Serbarea va avea loc în pădurea Brănești-Ilfov, în ziua de 23 Aprilie a. c. (Sf. Gheorghe), într'un cadru special silvic.

Plecarea va fi din gara de Est, cu un tren special.

Costul unui bilet de participare este de lei 80 (particulari-bilete albe) și 60 lei (studenți-bilete verzi) în care se cuprinde transportul și masa.

Bilete și informațiuni la popota Șc. Politechnice, strada Berzei No. 9. Tel. 4.19.22.

Uniunea Camerelor de muncă, fiind sesizată că la băile Herculane, au invadat localitatea numeroși tul meșteșugului româniidmogv in constructori clandestini și străini, în detrimentul meșteșugarilor români d. președinte Ilie Calciu a delegat doi consilieri, pentru a cerceta și lua măsuri.

Comitetele organizațiilor afiliate «Uniunei micilor comercianți, industriași și salariați» se vor întruni azi Joi, orele 8 seara, la sediul central în strada dr. Felix 80, pentru a se discuta chestiunea creditului meșteșugăresc.

Abuzurile săvârșite de autorități în Dâmbovița

In comuna Bogați, județul Dâmbovița, șeful postului local însoțit de câțiva agenți naț.-țărăniști a pătruns în seara zilei de 18 Aprilie crt. în casa săteanului Const. Chiriac, membru al partidului „Totul pentru Țară".

După ce au răvășit toată casa au confiscat toate tipăriturile cu caracter naționalist, iar pe Const. Chiriac l-au arestat și l-au înaintat parchetului.

Tipăriturile confiscate sunt: „Pentru Legionari" de C. Z. Codreanu, „Cranii de lemn" de I. Moța, foile „Libertatea", „Cuvântul Argeșului"; etc., precum și fotografiile mucenicilor Moța și Marin.

A doua zi acelaș șef de post a arestat pe alt membru al partidului „Totul pentru Țară", pe săteanul Tudor Popescu, tot din Bogați, înaintându-l și pe acesta parchetului.

De notat că acest șef de post nu este la prima manifestare de acest fel. Tot fără motiv a mai arestat în trecut câțiva legionari.

necesită în primul rând lumină bună; deci lumina „BOSCH".

Lumina farurilor „BOSCH" se răspândește la 300—400 metri cu intensitate pe șosea.

Farurile „BOSCH" pe lângă forma lor elegantă, nu au trepidații, fiind bine fixate și deosebit de durabile.

BOSCH

Accesorul de încredere pentru fiecare mașină.

LEONIDA & Co. București și sucursale

Service BOSCH LEONIDA & Co., București; Soc. ACUMULATOR, Timișoara; H. DANEK, Brașov; MULLER & LORENZ, Sibiu

Ștofe, mătăsuri, imprimeu
Bogat asortiment de primăvară
La Magazinul
C. N. Dumitrescu
Str. Lipscani No. 68.
Telefon 310/11.

Procesul celor zece legionari

(Continuare din pag. 3-a)

Vara au fost alegeri generale și Stelescu a fost ales deputat de Covurlui.

Am oprit, jucarea unei piese «Nimic nou la Mărășești», jucată în idiș și am nimicit decorurile.

Stelescu a venit la noi și ne-a spus să ne liniștim.

Deputatul Stelescu, spre diferență de ceilalți deputați legionari, primea toată diurna.

Au fost rând, pe rând mulțime de atitudini, cari au avut darul să răcească unele raporturi între Stelescu și noi. Căuta să-și extindă autoritatea lui și să o impună nouă. Stelescu, nu mai era camaradul de altă dată.

Mihail Stelescu a fost un vanitos, căutând pe toate căile să se impună.

In 1933, prigoana, aceia care nouă ne-a rămas ca un vis urît. Nimic din ce era al nostru, nu mai era respectat.

Dar ne-am întâlnit, în fine, la Jilava. Aci s'a produs divorțul sufletesc între noi și el.

Stelescu, spunea mereu dacă va muri Căpitanul, cine îi va lua locul?

In vara lui 1934, m'am întâlnit cu Stelescu, pe care l-am întrebat ce este cu tabăra dela Budachi?

Reproduce apoi câteva întrebări pe care i le-a pus lui Stelescu, precum și răspunsurile lui.

In urma celor spuse de martor d. Președinte întrerupe depoziția martorului și îl poftește să părăsească sala.

D. CONSTANT:

Stelescu a spus mari neadevăruri și multe mârșăvii la adresa Căpitanului și noi vrem să stabilim acest lucru.

Fiindcă numai pe aceste depoziții ale martorilor, ne vom baza pledoaria noastră.

La orele 11 jumătate se suspendă ședința.

Ziua VII-a

Ședința de dimineață

Consiliul deschide ședința la orele 9 și 15.

D. IOAN COCUZEANU, profesor. L-am văzut pe Stelescu ultima oară, înainte de a pleca Căpitanul la Rădăuți. D. Codreanu i s'a adresat lui Stelescu spunându-i că nu se va mai întâlni cu Gheorghiade. Am plecat împreună cu el și pe drum, s'a despărțit de mine întâlnindu-se cu Gheorghiade.

Eram la Jilava, într'un dormitor.

D. AL. CANTACUZINO ce știe martorul cu tentativa de asasinat?

MARTORUL. In 1932 am intrat în organizație, o serie de oameni mai în vârstă și cu mai multă experiență.

Căpitanul ne chema pe noi cei noui la consfătuiri. Stelescu a fost nemulțumit de acest lucru.

Banii pe care îi lua Stelescu, în calitatea sa de deputat, nu-i vărsa casieriei legiunei, după cum îi era angajamentul ci îi lua în întregime el.

Cu sumele cu cari le lua dela Cameră, a început petrecerile.

Fiindcă se făcuse vinovat de anumite acte rușinoase, în localuri publice, Căpitanul i-a atras atenția că rămâne pe planul al doilea.

Deși Stelescu, cunoștea perfect firea d-lui Codreanu, a început să vorbească tot felul de insulte.

APARAREA. Cam cât ar costa un număr din Cruciada Românismului?

MARTORUL 2000 de exemplare, fără clișee costă în mediu 5000 lei. Un exemplar se ridică la 3 lei, deci cu 70 bani mai mult decât prețul de vânzare.

Stelescu nu avea bani, nici să-și cumpere o pălărie, nu să piardă săptămânal cu scoaterea gazetei.

D. ING. ION MEDEA. Il cunosc pe camaradul State, încă din 1934 ca un băiat foarte bun, muncitor și cu mult caracter.

APARAREA: Ce știe martorul în legătură cu asasinarea căpitanului?

MARTORUL: Cotea a venit împreună cu Beza la mine, să-mi spună cum a fost indus în eroare, la Budachi de către Stelescu. Ii spunea tot felul de insulte la adresa Căpitanului, îndemnându-l pe Cotea, să-l asasineze.

D. N. MANOLESCU-PUTURI, student. Am plecat împreună cu Stelescu, în tabăra la Budachi. Dar am fost suspicionat și mă hotărîsem să plec. Cotea mi-a spus să rămân. Cântam totdeauna cântecele lui. Iar la terminare strigam refrenul:

Răsplata muncii, laurii vor fi.

Iar trădătorilor moarte.

La un alt cântec, Cotea s'a oprit la pasagiul: Codreanu este nădejdea.

Noi l-am întrebat dece? Iar el ne-a spus tot felul de mârșăvii la adresa Căpitanului

Stelescu ne-a cerut să jurăm că atunci când vom veni în București, ne vom supune lui.

La Budachi, Stelescu primea scrisori și bani dela Luca Gheorghiade.

Mai târziu Cotea mi-a povestit, toate detaliile ședințelor lui Stelescu și pregătirile cari se făceau pentru asasinarea Căpitanului. Sunt convins că Stelescu a complotat.

D. Președinte: S'a terminat?

Apărarea: *Cum era viața la Budachi, în comparație cu celelalte tabere?*

Martorul: La Budachi, aveam o mâncare foarte bună. Nu făceam nimic. Ne distram făcând baie și cântam cântecele lui Stelescu.

La Carmen Sylva însă munceam și discutam, cu multă seriozitate problemele puse de Căpitan.

D. av. Cotigă: *Știe martorul felul cum pregătea Stelescu pe Cotea, pentru uciderea d-lui Codreanu?*

MARTORUL: Stelescu îi dădea mereu bani lui Cotea și îl pregătea continuu pentru asasinarea căpitanului.

D. PREȘEDINTE dă avertisment d-lui av. Tr. Cotigă. Refuză să dea cuvântul apărării.

D. av. NELU IONESCU: Noi ne dividăm munca. Avocatul pune întrebarea și întreaga bancă a apărării ascultă.

Punem întrebări martorilor.

Dispuneți ca să fie audiați anticipat martorii acuzării.

Noi ascultăm întreaga serie de martori, pentru a ne edifica.

D. AT. CANTACUZINO: Ce ar fi făcut martorul dacă svonurile lui Stelescu ar fi fost adevărate?

MARTORUL: L-aș fi ucis.

D. CANTACUZINO: I-a propus Stelescu organizarea unei revoluții în Basarabia?

D. SERGIU FLORESCU: Stelescu m'a întrebat dacă sunt în stare să organizez o revoluție în Basarabia, cu posibilități de a se întinde în țară.

La întrebarea mea, dacă Căpitanul știe, el mi-a răspuns că nu și el vrea să-i arate ce poate face. I-am răspuns că eu nu-mi însușesc acest plan al lui.

D. PREȘEDINTE: Dv. ați discutat și consecințele acestui plan?

MARTORUL: Nu am fost informat de rest.

D. CANTACUZINO: Ce știe martorul, în legătură cu apariția gazetei lui Stelescu?

MARTORUL: După plecarea lui din legiune, Stelescu a editat cunoscuta gazetă. La scurt timp a început să apară la Chișinău, „Basarabia Cruciată". Am urmărit pe naivul editor și am constatat că primea bani dela masoni.

Eu eram continuu interogat de către cunoscuți, cu privire la relațiile d-lui Codreanu, răspândite de către Stelescu.

Eu scoteam la Chișinău, «România Creștină». Am fost suspendat de către d. Inculeț, pe motivul că gazeta mea revoluționează massele.

Martorul povestind, provoacă o replică a d-lui președinte, la care publicul din sală râde.

D. Președinte suspendă ședința și ordonă evacuarea sălii.

Se redeschide ședința la ... are.

MARTORUL: Faptul ... «României Creștine», m'a ... aflu motivul acestei ... luni de zile am fost purtat ... la Caiafa.

D. COMISAR REGAL ... după grefier. In acest timp ... suspendată.

D. Președinte suspendă ... minut. La redeschiderea ... mat martorul.

D. av. RUNCAN, cere ... specifice în procesul-verbal ... pendarea martorului, precum ... venirea asupra acestei ...

D. PREȘEDINTE, ... faptele suspendării.

D. av. RUNCAN, revine ... stituirea dialogului avut ... tor și d. președinte.

D. AV. NELU IONESCU ... strează importanța unei ... cum și a depoziției sale, ... ces.

Cere onoratului consiliu ... că în procesele verbale ... luate.

D. PREȘEDINTE: Nu ... pul, noi suntem luminați.

D. N. IONESCU: Noi trebue ... trebăm circumstanțele în cari ... tâmplat faptele.

D. AV. RUNCAN: Suntem ... în acțiunea noastră de texte ... cedură și atâta vreme cât ... te texte, nimeni nu se poate ... dela ele.

Nerespectarea, atrage după ... litatea.

Rațiunea textelor este ... și garanta, temeinicia unei părți.

Și noi cerem, ca atunci când ... tor nu are atitudinea care ... fie în acest proces și după ce ... avertizat, sunteți îndreptățiți ... unele măsuri.

La închiderea ediției ședința ... nuă.

D. Gheraș...

Laburiștii se împotrivesc înarmărilor excesive

LONDRA 22 (Rador). — In cursul desbaterilor de eri din Camera Comunelor, cu privire la buget, impozitul în favoarea apărării naționale a găsit sprijinul unui mare număr de deputați din opoziția laburistă. Totuși, acești reprezentanți au cerut ca noua taxă specială să fie aplicată în primul rând celor cari beneficiază de pe urma înarmărilor.

Mai mulți oratori conservatori și-au exprimat teama că noul impozit ar putea «slăbi spiritul de inițiativă al industriei». Totuși, acești oratori au aprobat noul impozit.

D. Wegwood, laburist, a cerut reducerea tarifelor vamale și denunțarea acordurilor de la Ottawa, încheiate cu dominioanele.

D. Colville, secretar de stat la departamentul Tezaurului, a amintit declarația făcută de ministrul de Finanțe, că este vorba de o taxă provizorie, necesară pentru a se putea face față unor cheltueli trecătoare.

LONDRA, 22 (Rador). — Intr'un discurs ținut aseară la radio, maiorul Attlee, conducătorul grupului laburist din Camera Comunelor, a atacat cu violență noul buget.

Maiorul a spus că, analizând bugetul, a văzut că guvernul se conduce după următoarea deviză: «Tunurile sunt mai importante decât untul». Dintr'un total de cheltueli de 941 milioane lire sterline, 550 ... afectate pentru plata cheltuielilor din răsboaiele trecute sau a cheltuielilor de pregătire a răsboaielor viitoare. Politica înarmării va duce inevitabil la o scumpire a tuturor articolelor.